Jak se chodí do Houslí?

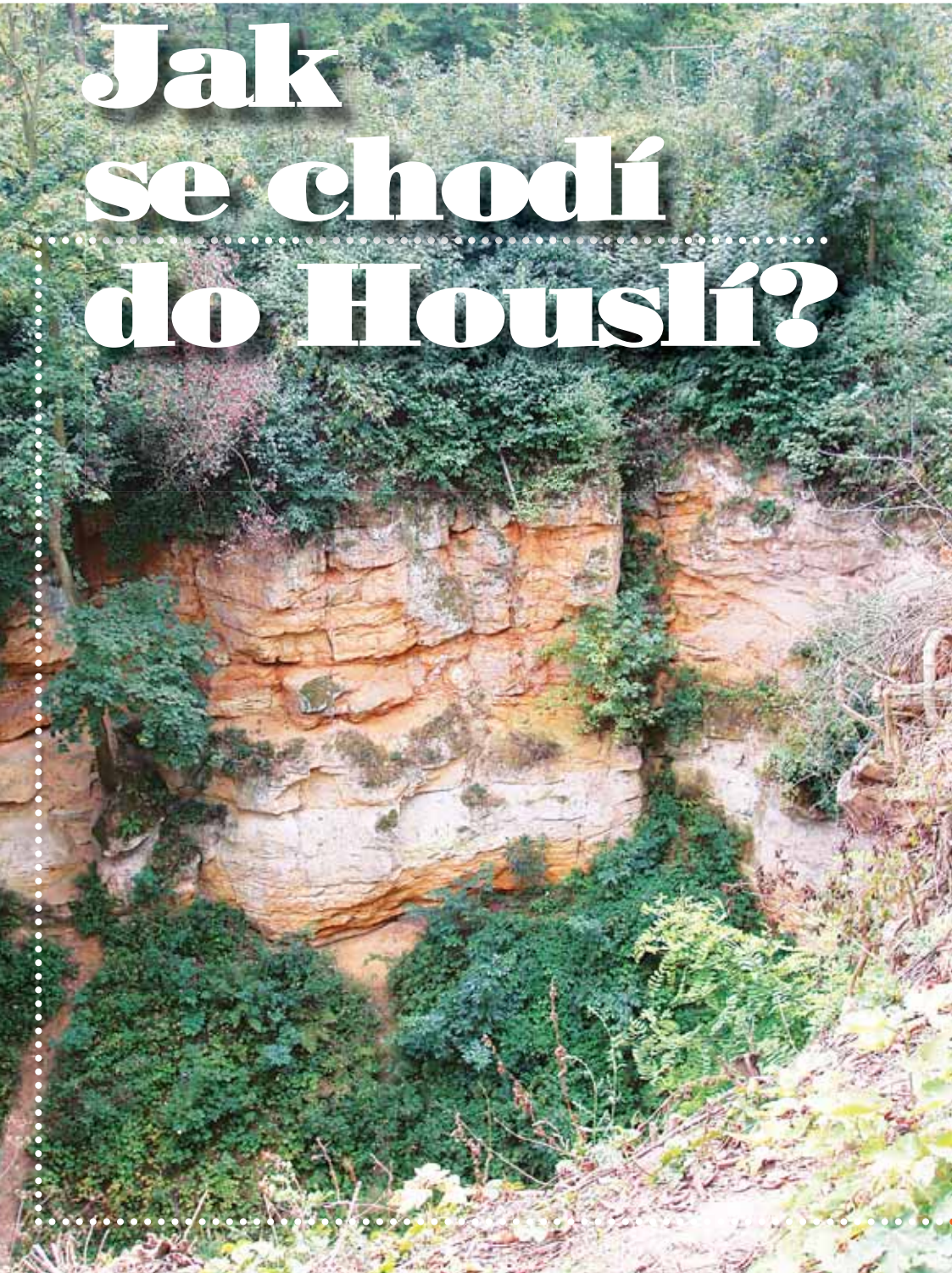

Na otázku v titulku se dá odpovědět, že z Lysolají, protože tentokrát nemáme na mysli trápení nemuzikálních dítek v hudebce, ale romantickou rokli a současně přírodní památku Housle. Budete-li chvíli hledat, najdete ji pod autobusovou zastávkou v Lysolajích, jejichž pojmenování vzniklo ze staročeského lisa (liška) a lajati (štěkati). Zřejmě to kdysi bývalo odlehlé místo, kde lišky dávaly dobrou noc, a i dnes se s nimi v lese můžete setkat. Tady začíná malá naučná stezka s dvanácti zastaveními, která zpočátku kopíruje značenou turistickou cestu.

Vychází na kraji lesa, u pramene zvaného zázračná studánka, nad nímž je kaplička Panny Marie Sedmibolestné. Les se po chvíli otvírá do malé kotlinky, bývalé pískovny. Pokud nechcete minout žádnou zastávku naučné stezky, vyžaduje to trochu pátrání. Jak jsme zjistili na vlastní kůži, na značení se moc spoléhat nedá. Mnohde je zarostlé, neviditelné. Od pískovny pokračuje cesta zase lesem do samotné rokle, hluboké dvacet až třicet metrů, dlouhé asi 250 metrů a široké kolem pětadvaceti metrů. Její boky jsou atlasem zdejšího geologického vývoje, který odkryla těžba pískovce. Tmavé břidlice se tu usadily jako bahno před více než 500 miliony let v proterozoickém moři, pískovce, také mořské usazeniny,

jsou proti nim zelenáči. Vznikly v době dinosaurů, před 80 miliony let, když naše území bylo od severu zaplaveno mořem. Kolmé pískovcové stěny, místy porostlé vřesem, tvoří malebnou kulisu procházky dnem rokle, ale drolí se a mohou z nich odpadávat docela velké bloky, proto je potřeba dávat pozor. Nad pískovci jsou usazené spraše naváté sem v čtvrtohorních ledových dobách.

Les kolem rokle není původní, vysazen byl před necelým stoletím. Před zalesněním se zde nacházelo největší naleziště chráněné třešně křovinné na území Prahy.

Pak se tu sešly smrky a modříny z horských oblastí, borovice a jírovec z jihu Evropy, dub červený a trnovník akát z Ameriky. Zvlášť posledně jmenovaný je docela záškodník. Akát vylučuje do půdy látky brzdící růst ostatních rostlin, okřídlená semena se snadno šíří a když se uřízne hlavní kmen, z pařezu a kořenů vyrůstají nové kmínky. Voňavé bílé květy by mohly lákat děti k ochutnání, ale jsou jedovaté, stejně jako kůra.

Celá naučná stezka měří něco přes kilometr a cestou na ní můžete potkat třeba vzácnější druhy střevlíků. V noci tu poletuje velký noční motýl, lišaj lipový. A možná uslyšíte i ozvěnu ochotnických divadelních představení, která se tu hrávala před sto lety.

luk, foto autorka